

forbindelser etc., som ikke er bekendt med, at den pågældende har et (andet) efternavn, og at personer, der retmæssigt bærer navnet som henholdsvis mellemnavn og efternavn, således i praksis allerede i forhold til offentligheden vil kunne blive sat i forbindelse med hinanden, uanset at de pågældende ikke har nogen slægtsmæssig forbindelse.

Efter en nøje afvejning af disse hensyn har Navnelovsudvalget fundet, at det fremover bør være muligt at tage et mellemnavn som efternavn.

Udvalget har i den forbindelse overvejet, om der bør stilles krav om, at mellemnavnet skal være båret gennem flere led i den pågældendes slægt. Overvejelserne herom skal ses i lyset af udvalgets forslag om at lempe adgangen til at tage et mellemnavn, se nedenfor, således at kravet til slægtsmæssig tilknytning i højere grad kommer til at svare til betingelserne for at kunne tage et efternavn. Det vil herved bl.a. blive muligt at tage en olde- og tipoldeforælders mellemnavn, uden at det har været båret af ansøgerens forældre og bedsteforældre. Personer, der på denne baggrund måtte tage et mellemnavn, ville således have en mindre tilknytning til det pågældende navn end personer, der i dag bærer et mellemnavn på baggrund af flere generationers tilknytning til navnet som mellemnavn.

Udvalget har imidlertid ikke foreslået et sådant krav. Udvalget har herved lagt vægt på, at et sådant krav ville kunne medføre, at forældre, der bærer et mellemnavn, ikke selv ville kunne tage dette navn som efternavn, men at de ville kunne give det til deres børn som efternavn. Dertil kommer, at de pågældende selv med den foreslåede, lempeligere adgang til at tage et mellemnavn dog har en særlig – om end mindre tungtvejende – tilknytning til det pågældende navn, og at et krav om, at mellemnavnet også skal være båret af en af bærerens forældre, ville kunne omgås ved, at ansøgeren først får en af sine forældre til at tage mellemnavnet.

Som anført under pkt. 3.3.2. foreslår udvalget i udkastet til § 11, stk. 1, nr. 4, at det skal være muligt at tage et fornavn som mellemnavn, uanset om der er tale om et dreng- eller pigenavn svarende til bærerens køn. Udvalget har imidlertid fundet, at mellemnavne, der er taget i medfør af denne bestemmelse, ikke bør kunne tages som efternavne. Denne mulighed bør derfor afskæres.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 131-133.

2.6.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggenders overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende er enig med Navnelovsudvalget i, at det bør være muligt at tage et mellemnavn som efternavn.

Der er herved navnlig lagt vægt på, at personer, der har ret til at bære et mellemnavn, har en særlig tilknytning til dette navn, at navnet ofte af deres omgivelser opfattes som deres egentlige efternavn, samt på det udtalte ønske fra disse personer om at få lov til at tage mellemnavnet som efternavn. Langt størstedelen af sagerne om navnehævd vedrører således et ønske om at tage et mellemnavn som efternavn.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende kan derfor tilslutte sig Navnelovsudvalgets forslag om, at man kan tage et mellemnavn som efternavn.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende er endvidere enig med Navnelovsudvalget i, at denne adgang ikke bør omfatte mellemnavne, der er taget i medfør af forslaget § 11, stk. 1, nr. 4, hvorefter det er muligt at tage et fornavn som mellemnavn, uanset om navnet betegner et køn svarende til bærerens køn.

Der er herved lagt vægt på, at der uanset den gennemgående liberalisering og modernisering af navneloven, efter ministeriets opfattelse bør fastholdes en sondring mellem for- og efternavne, idet der efter dansk navnetradition er en karakterforskel på for- og efternavn, og en sammenblanding af disse kategorier vil kunne vanskeliggøre kommunikation om og med personer, der har et efternavn med fornavns karakter.

Det foreslås derfor i § 4, stk. 1, nr. 3, at et navn kan tages som efternavn, hvis det er eller har været ansøgerens mellemnavn. Muligheden for som efternavn at tage et mellemnavn, der er taget i medfør af forslaget § 11, stk. 1, nr. 4, er afskåret i den foreslåede § 4, stk. 3, og § 11, stk. 2, 3. pkt.

2.7. Adgang til at tage et efternavn på grundlag af samtykke fra alle, der bærer navnet her i landet

2.7.1. Gældende ret

Efter den gældende navnelov er det ikke muligt at tage et efternavn på grundlag af samtykke fra alle, der bærer navnet her i landet. Efter § 8, nr. 4, kan der dog meddeles tilladelse til at tage et efternavn, som ansøgerens ægtefælle, bedsteforældre, oldeforældre, børn, søskende eller forældres søskende har erhvervet som nydannet efternavn i medfør af § 6, såfremt den eller de pågældende giver samtykke.